

2. Prezes sądu apelacyjnego prowadzi wykaz, o którym mowa w ust. 1, dla sędziów sądu apelacyjnego.

3. Wykaz służbowy prowadzi się według wzoru ustalonego przez Ministra Sprawiedliwości.

§ 2. 1. Dane dotyczące stosunków osobistych i służbowych sędziego wpisuje się do wykazu służbowego na podstawie dokumentów lub informacji urzędowych.

2. Wykaz służbowy powinien być bieżąco uzupełniany co najmniej po upływie każdego roku.

3. Sędzia powinien zawiadomić o zmianie stosunków mających wpływ na dane objęte wykazem.

§ 3. W razie delegowania sędziego na okres dłuższy niż sześć miesięcy do pełnienia obowiązków sędziego lub czynności administracyjnych w innym sądzie, Ministerstwie Sprawiedliwości lub innej jednostce organizacyjnej podległej Ministrowi Sprawiedliwości albo przez niego nadzorowanej, wykaz służbowy przekazuje się prezesowi właściwego sądu lub kierownikowi właściwej jednostki organizacyjnej.

§ 4. Traci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 lutego 1986 r. w sprawie prowadzenia wykazów służbowych i sporządzania opinii dotyczących stosunku służbowego sędziów (Dz. U. Nr 6, poz. 38).

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: p. o. *A. Marcinkowski*

9

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 20 grudnia 1991 r.

w sprawie aplikacji prokuratorskiej w wojskowych jednostkach organizacyjnych prokuratury.

Na podstawie art. 97 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 1991 r. Nr 25, poz. 103, Nr 55, poz. 234, Nr 100, poz. 443 i Nr 113, poz. 491) zarządza się, co następuje:

§ 1. Aplikacja prokuratorska w wojskowych jednostkach organizacyjnych prokuratury, zwana dalej „aplikacją”, polega na przygotowaniu aplikanta do wykonywania obowiązków prokuratora i trwa dwa lata.

§ 2. 1. Aplikantem wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury może być tylko oficer zawodowy albo oficer służby okresowej.

2. Wyznaczanie aplikantów na stanowiska służbowe i zwalnianie z nich, jak również przebieg służby wojskowej aplikantów określają przepisy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych oraz o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 3. Aplikant w toku aplikacji zapoznaje się w szczególności z czynnościami prokuratorskimi w zakresie postępowania przygotowawczego, sądowego i kontroli przestrzegania prawa w Siłach Zbrojnych, a ponadto:

- 1) uzupełnia swoją wiedzę z prawa karnego wojskowego, kryminalistyki, psychiatrii i medycyny sądowej w aspekcie ich stosowania w toku czynności procesowych,
- 2) podnosi kwalifikacje wojskowe przez pogłębianie znajomości przepisów wojskowych, w tym regulaminów, zarządzeń, rozkazów i instrukcji Ministra Obrony Narodowej,
- 3) zapoznaje się z organizacją i działalnością prokuratur i sądów wojskowych, a także Żandarmerii Wojskowej i innych wojskowych organów porządkowych oraz poznaje funkcjonowanie i współdziałanie struktur organizacyjnych Sił Zbrojnych.

§ 4. 1. Aplikacja obejmuje:

- 1) praktykę we wszystkich działach wojskowej prokuratury garnizonowej lub rodzaju Sił Zbrojnych oraz w działach nadzoru nad postępowaniem przygotowawczym i sądowym prokuratury okręgu wojskowego, w sądzie wojskowym, prokuraturze rejonowej i odpowiednich komórkach kryminalistycznych Policji,
- 2) udział w zajęciach objętych programem szkolenia prokuratury wojskowej, w której aplikant odbywa aplikację,

oraz w konferencjach szkoleniowo-metodycznych i kursach specjalistycznych,

3) samokształcenie.

2. Szczegółowy program szkolenia aplikantów w wojskowych jednostkach organizacyjnych prokuratury ustala Naczelny Prokurator Wojskowy.

§ 5. 1. Nadzór nad przebiegiem aplikacji sprawuje szef prokuratury wojskowej. Szef prokuratury wyznacza prokuratora-patrona, bezpośrednio odpowiedzialnego za postępy w zakresie szkolenia aplikanta.

2. Do obowiązków prokuratora-patrona należy:

- 1) udzielanie wskazówek i pomocy aplikantowi w opanowaniu programu aplikacji.
- 2) przeprowadzanie okresowych sprawdzianów z nabytych przez aplikanta wiadomości oraz kontrolowanie wykonania zleconych mu zadań służbowych,
- 3) sporządzanie przed egzaminem prokuratorskim końcowej opinii o aplikancie, zawierającej sprawozdanie z przebiegu praktyki oraz ocenę predyspozycji aplikanta do wykonywania obowiązków prokuratora wojskowego.

§ 6. 1. Po odbyciu aplikacji aplikant składa egzamin prokuratorski przed komisją egzaminacyjną powołaną rozkazem Naczelnego Prokuratora Wojskowego.

2. Komisja egzaminacyjna składa się z przewodniczącego, którym jest zastępca Naczelnego Prokuratora Wojskowego, oraz czterech członków powołanych spośród szefów (zastępców) komórek organizacyjnych Naczelnej Prokuratury Wojskowej.

§ 7. Komisja egzaminacyjna podejmuje uchwały większością głosów. Uchwały komisji są ostateczne.

§ 8. O terminie i miejscu egzaminu przewodniczący komisji zawiadamia aplikantów podlegających egzaminowi — co najmniej na miesiąc przed egzaminem.

§ 9. 1. Egzamin prokuratorski składa się z części pisemnej i ustnej.

2. Egzamin pisemny odbywa się w obecności i pod nadzorem wyznaczonego członka komisji egzaminacyjnej, a egzamin ustny — w obecności całego składu tej komisji.

3. Ocenę wyników egzaminu pisemnego i ustnego określa się według skali ocen: bardzo dobry, dobry, dostateczny i niedostateczny.

§ 10. 1. Egzamin pisemny polega na opracowaniu na podstawie materiału dowodowego zakończonej prawomocnie sprawy karnej następujących pism i dokumentów procesowych:

- 1) planu śledztwa (czynności procesowych),
- 2) postanowienia o przedstawieniu zarzutów, wraz z uzasadnieniem,
- 3) dokumentu kończącego postępowanie przygotowawcze,
- 4) rewizji.

2. Przewodniczący komisji egzaminacyjnej może poszerzyć zakres egzaminu pisemnego o opracowanie wystąpienia prokuratorskiego albo przemówienia prokuratora przed sądem.

3. Otrzymanie przez aplikanta ogólnej oceny z części pisemnej poniżej średniej arytmetycznej 3,00 eliminuje go ze zdawania części ustnej egzaminu.

§ 11. Część ustna egzaminu obejmuje wiadomości z zakresu:

- 1) prawa karnego materialnego, procesowego i wykonawczego — ze szczególnym uwzględnieniem części wojskowej, znajomości literatury przedmiotu, wykładni i orzecznictwa,
- 2) prokuratorskiej kontroli przestrzegania prawa w wojsku,
- 3) prawa cywilnego materialnego i procesowego oraz prawa gospodarczego,

4) przepisów prawa wojskowego, w tym regulaminów, zarządzeń, rozkazów i instrukcji Ministra Obrony Narodowej,

5) kryminalistyki, psychiatrii i medycyny sądowej.

§ 12. 1. Ogólną ocenę egzaminu prokuratorskiego określa się, obliczając średnią arytmetyczną z sumy ocen znajomości przedmiotów egzaminacyjnych według skali: bardzo dobrze — przy średniej arytmetycznej od 4,51, dobrze — przy średniej arytmetycznej od 4,00, dostatecznie — przy średniej arytmetycznej od 3,00 i niedostatecznie — poniżej średniej arytmetycznej 3,00.

2. Z przebiegu i wyników egzaminu prokuratorskiego sporządza się protokół, który podpisują wszyscy członkowie komisji egzaminacyjnej.

3. Świadectwo złożenia egzaminu prokuratorskiego podpisuje Naczelny Prokurator Wojskowy.

4. W razie uzyskania przez aplikanta oceny niedostatecznej z egzaminu prokuratorskiego, Naczelny Prokurator Wojskowy może wyrazić zgodę na przystąpienie aplikanta do ponownego egzaminu.

§ 13. Przewodniczący i członkowie komisji egzaminacyjnej za przeprowadzenie egzaminu prokuratorskiego otrzymują z tytułu przeegzaminowania każdego aplikanta wynagrodzenie w wysokości 1/400 miesięcznego uposażenia zasadniczego prokuratora prokuratury okręgu wojskowego.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: p. o. *A. Marcinkowski*

10

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU I GOSPODARKI MORSKIEJ

z dnia 27 grudnia 1991 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie warunków technicznych i badań pojazdów.

Na podstawie art. 57 ust. 1 pkt 1 i art. 66 pkt 1 ustawy z dnia 1 lutego 1983 r. — Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. Nr 6, poz. 35, z 1989 r. Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 34, poz. 198 i z 1991 r. Nr 73, poz. 321) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Komunikacji z dnia 8 grudnia 1983 r. w sprawie warunków technicznych i badań pojazdów (Dz. U. Nr 70, poz. 317) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) po § 39 dodaje się podrozdział w brzmieniu:
„Warunki dodatkowe dla pojazdów używanych w ruchu międzynarodowym

§ 39a. 1. Pojazdy i zespoły pojazdów powinny odpowiadać warunkom określonym w załączniku nr 3 do rozporządzenia.

2. Warunki, o których mowa w ust. 1, dotyczą samochodów ciężarowych o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 t, autobusów oraz przyczep przeznaczonych do łączenia z tymi pojazdami.”,

2) dodaje się załącznik nr 3 w brzmieniu określonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Transportu i Gospodarki Morskiej: *E. Waligórski*

Załącznik do rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 27 grudnia 1991 r. (poz. 10)

WARUNKI DODATKOWE DLA POJAZDÓW UŻYWANYCH W RUCHU MIĘDZYNARODOWYM

§ 1. 1. Odległość, mierzona równoległe do podłużnej osi zespołu pojazdów, między najdalej wysuniętym do przodu

punktem części nadwozia pojazdu samochodowego, zawierającej przestrzeń ładunkową, a tylnym obrysem przy-